

Ar trešo iebildumu apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Pirmās instances tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, secinādama, ka līgumslēdzēja iestāde nav pieļāvusi pilnvaru nepareizu izmantošanu. Deklarētais pagaidu darbinieku izmantošanas mērķis faktiski esot samazināt vakanto amatu skaitu Komisijā un it īpaši aizpildīt konkursa laureātu trūkumu.

Pēdējais no minētajiem mērķiem nemaz neesot sasniegts, noraidot apelācijas sūdzības iesniedzēja līguma pagarināšanu pēc “nesaskaitīšanas” noteikuma piemērošanas, jo viņa amata vakance tika publicēta pirms konkursa sarakstu publicēšanas. Turklāt šajā amatā uz ilgu laiku tika nodarbināts kāds cits pagaidu darbinieks, kamēr visu pārējo tajā pašā direkcijā uz īsāku laiku nodarbināto pagaidu darbinieku līgumi tika pagarināti pēc iestādes iniciatīvas, iepriekš npublicējot viņu amatu vakances.

Visbeidzot, neesot ievērots vienlīdzības princips, jo visu pārējo pagaidu darbinieku, kas atrodas līdzīgā stāvoklī, izņemot viņu darba stāžu, līgumi tikuši pagarināti, npublicējot viņu amatu vakances, pretēji tam, kas esot noticis apelācijas sūdzības iesniedzēja gadījumā. Šādos apstākļos pierādīšanas pienākums procesā Pirmās instances tiesā esot kļūdaini apgriezts, jo atbildētājam nevis apelācijas sūdzības iesniedzējam esot bijis jāpierāda to noteikumu ievērošana, ko tā pati pieņēmusi.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Oberlandesgerichts Wien (Austrija) 2009. gada 15. janvāra rīkojumu — Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH/Silva Trade, SA

(Lieta C-19/09)

(2009/C 82/22)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Wien

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH

Atbildētāja: Silva Trade, SA

Prejudiciālie jautājumi

- 1) a) Vai Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās ⁽¹⁾ 5. panta 1. punkta

b) apakšpunkta otrais ievilkums, ja ir noslēgts pakalpojumu sniegšanas līgums, ir piemērojams arī tad, ja pakalpojumus saskaņā ar līgumu sniedz vairākās dalībvalstīs?

Ja uz šo jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde:

b) vai iepriekš minētais noteikums ir jāinterpretē tādējādi, ka raksturīgā saistības izpildes vieta ir jānosaka pēc tās vietas, kurā, ņemot vērā laika patēriņu un nozīmi, atrodas pakalpojumu sniedzēja darbības galvenā vieta?

c) ja darbības galveno vietu konstatēt nav iespējams, vai prasību attiecībā uz visām no līguma izrietošajām prasījuma tiesībām pēc prasītāja izvēles var iesniegt jebkurā pakalpojumu sniegšanas vietā Kopienas teritorijā?

- 2) Ja uz šo jautājumu tiek sniegta noliedzosa atbilde: vai Regulas Nr. 44/2001 5. panta 1. punkta a) apakšpunktu arī tad var piemērot attiecībā uz līgumu par pakalpojumu sniegšanu, ja pakalpojumus saskaņā ar līgumu sniedz vairākās dalībvalstīs?

⁽¹⁾ OV L 12, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 15. janvārī — Eiropas Kopienų Komisija/Portugāles Republika

(Lieta C-20/09)

(2009/C 82/23)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — R. Lyal un A. Caeiros)

Atbildētāja: Portugāles Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, saistībā ar Likumā Nr. 39-A/2005 paredzēto legalizēšanu paredzot preferenciālu nodokļu režīmu tikai un vienīgi Portugāles valsts emitētajām valsts parādzīmēm, Portugāles Republika nav izpildījusi EKL 56. pantā un Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu (EEZ) 40. pantā paredzētos pienākumus;

— piespriest Portugāles Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.